

vendt sig til Hjemmet, der, saa vidt jeg ved, er den eneste Institution, som med Interesse og Held har taget sig af Sygdommen, og jeg synes, det er mærkeligt at man ikke en Gang har dets anbefaling til, hvad der her foreslaas. Som jeg sagde før, maa Hjemmet være sagkyndigt i dette Forhold, og det er til Hjælp for dem, som har daarlig Raad. Vi ved jo, at Behandlingen paa Hjemmet er gratis for dem, som ikke selv kan betale, og det er kommet en Masse til gode.

Nu har jeg ikke tænkt mig, at man overser selve Hjemmet og dets Virksomhed, men jeg synes alligevel, at det ser ud som en Tilsidesættelse. Jeg synes, det vilde have været i sin Orden, om Sundhedsstyrelsen først havde spurgt Hjemmet, om de 10,000 Kr. vil slaa til. Naar det i Bilaget hedder, at Beløbet skal anvendes til Undersøgelser o. s. v., ja til Sygehuse og Klinikker, og hvad dertil hører, tror jeg, det kan være megen Tvivl underkastet, om Beløbet vil slaa til. Der er kommet et Ord ind, som jeg særlig har lagt Mærke til, og som jeg har en vis Respekt for: Jeg vil gerne spørge den ærede Ordfører og den højtærede Minister, hvad Meningen er med Ordet: kalkulatorisk. For mig har det staaet saadan enkelte Gange, at dette Udtryk er et ubestemmeligt og elastisk Udtryk, saaledes at hvis man overskred Beløbet med 10,000 Kr., kunde der —, saaledes har jeg forstaaet det — ikke siges noget derimod. Kalkulatorisk betød, at man trængte til en Bevilling paa et bestemt Omraade, og der var saa ingen bestemte Grænser for, hvorvidt man kunde gaa. Jeg vil gerne have en Bekræftelse paa eller en Benægtelse af, at dette er Meningen, Men, som sagt, jeg tror, det vil blive en dyr Historie. Det kan vel heller ikke være Meningen, at Staten selv skal skabe sig en Konkurrent til det Foretagende, vi allerede har, og som har gjort en saa stor og god Gerning iblandt os. Man taler om at faa et Sted, hvor man kan gøre sine Forsøg, men vi har jo, som jeg har nævnt før, nylig bygget og indrettet det omtalte Hjem saa hyggeligt og godt paa alle Omraader. Vi har dér en Klinik af første Rang, og en Kvinde knyttet dertil, som gennem en Aarrække har gjort et saa stort og vel-signelsesrigt Arbejde, at jeg tvivler om, at

man andetsteds kunde finde en anden, der var bedre skikket til denne Gerning. Vi ved ogsaa, at der desuden paa det Hjem gives Massage og laves Bandager til Patienterne, ligesom Børnene, der i Regelen skal være der i lange Tider — det nødvendig-gør Sygdommens Karakter — paa Hjemmet kan faa den Undervisning, de trænger til, hvad enten det er en Fortsættelse af den Undervisning, de afbryder, eller det er en Undervisning der bør paabegyndes. Jeg synes derfor, det var værdt at tænke noget nøjere over denne Sag, om hvilken jeg kun har hørt de faa Ord, der er udtalt af den ærede Ordfører og set, hvad der staaer nævnt i Ændringsforslaget.

Jeg har ikke villet undlade at gøre opmærksom paa disse Forhold, fordi jeg, som sagt, ved, at man ikke alene i vort eget Land, men i hele Norden har set hen med Beundring til dette Hjem for vanføre i København. Nu vil jeg ikke sige, at jeg ikke vil stemme for Ændringsforslaget, men jeg vil kun gøre det under den Forudsætning, at den højtærede Minister eller Ordfører vil love, at de vil afkræve Bestyrelsen, Hjemmets Ledere eller Lægerne derude en Erklæring, der skal gaa ud paa, at de billiger dette Foretagende, og at de vil yde deres Medvirken til at bestemme, hvorledes Beløbet skal fordeles. Det er dette, jeg har fundet Anledning til at fremføre under denne Behandling, idet jeg mener, at denne Sag er af saa stor Betydning, at vi maa tænke lidt nøjere over den.

Povlsen: Jeg maa indrømme, at ogsaa jeg ved at læse Ændringsforslaget under Nr. 120 med det dermed følgende Bilag under Nr. 93 er blevet ubehageligt overrasket over, at man slet ikke i denne Forbindelse nævner Samfundet for vanføre, den Institution her i vort Land, der dog gennem mange Aar har beskæftiget sig med Patienter, der lider af Børnelammelse, og ydet dem en udmærket Specialbehandling. Saa meget mere undrer det mig, som denne Institution, Samfundet for vanføre, ihvorvel den ganske vist er en privat Institution og opretholdes for en Del ved private Bidrag, dog paa Grund af de meget store Statsbidrag, den modtager, 150,000 Kr. aarligt, foruden det meget store Tilskud til Udvidelser, som netop blev foretaget